

Internacionalitzant l'escena catalana

Al gener de 2009, Salt i Perpinyà van endegar un ambiciós projecte cultural amb la intenció d'unir les dues ciutats en un sol territori artístic a través de les arts escèniques amb la creació d'un important centre teatral d'àmbit europeu; una lloable i benvinguda iniciativa els artífexs de la qual van ser, en un principi, Salvador Sunyer, director artístic d'El Canal i Temporada Alta, i Salvador Garcia, que, en establir-se a Nancy, va possibilitar que Domènec Reixach esdevingués el nou director del teatre de Perpinyà.

A més de la seva viabilitat i del seu caràcter fins ara inèdit, és probable que el poder de convicció i la prestigiosa trajectòria del director saltenc fossin un factor decisiu a l'hora d'aconseguir el suport econòmic que ha fet possible aquest projecte. D'aquesta manera, i durant tres anys, la substanciosa aportació de l'Interreg de la UE haurà de servir per portar a terme els tres objectius bàsics de l'ECT/SCT (Escena Catalana Transfronterera / Scène Catalane Transfrontalière) que, a banda de la difusió de diferents espectacles ja consolidats, són la creació de nous espais i infraestructures, aquí ubicats a l'antiga fàbrica de la Coma-Cros i, a l'altra

banda dels Pirineus, al Théâtre de l'Archipel; el naixement d'un festival de tardor comú anomenat Argos amb voluntat internacional inclòs dins del Temporada Alta, i la producció conjunta de diferents muntatges. Aquest darrer objectiu s'ha saldat fins ara amb tres interessants coproduccions: *Dunas*, un espectacle de dansa creat per Maria Pagès i l'aclamat Sidi Larbi Cherkaoui (Teatre Municipal de Girona, 28/10/09); el deliciós i intimista espectacle de circ *Le sort de dedans* (La Copa, 20/11/09), sorgit del poètic magí de Camille Decourtye i Blai Mateu Trias (fill del conegut pallasso Tortell Poltrona), i *L'Odíssea* (Teatre de Salt, 6/12/09), en versió de Carles Riba, dirigida per Antonio Calvo i, com sempre, magníficament escenificada pel tàndem Lluís Soler (interpretació) Eduard Iniesta (música).

Las reinas del matute

Aquest nom tan singular és el títol del primer àlbum de Las Migas, un grup en alça al capdavant del qual hi ha la dolcíssima veu de la palafrugellenca Sílvia Pérez Cruz; una autèntica revelació que comença a recollir els primers fruits d'una trajectòria que s'augura fulgurant. Molts espectadors de teatre ja la van poder veure en la passada edició del Temporada Alta, al muntatge de Joan Ollé sobre l'obra d'Espriu *El jardí dels cinc arbres*. Les quatre *migas* presentaran el seu *matute* el 22 de maig, al Teatre de Salt, dins de la programació de l'ECT.

La programació d'aquest primer semestre de 2010 aposta sobre segur i presenta una trentena d'espectacles de teatre, dansa i música –amb títols de tant d'èxit com *Boulevard*, *El ball* o *La forma de les coses*–, que abracen un ventall molt ampli de públic potencial. *Cocorico* i *Le cri* són les dues propostes que

ambdós teatres programaran alhora. També s'hi estrenaran dues de les coproduccions d'El Canal: *Dues dones que ballen*, dirigida per Àlex Rigola, i *Fin de partida*, sota les ordres de Krystian Lupa, un director especialment apreciat a Girona. Paral·lelament, cal esmentar la inclusió de tres festivals –Tilt, *Ida y Vuelta* i Estivals de Perpignan–, que si bé ja tenen vida pròpia de fa temps, ara podran tenir un major ressò.

La iniciativa, pionera a Europa, aposta per la unió cultural de les dues Catalunyaes i té la intenció de prioritzar el català com a llengua base, tot i que no n'exclou d'altres. Esperem que la intenció esdevingui un ferm compromís i tota una declaració de principis. D'altra banda, el risc d'una empresa d'aquestes característiques és evident, però l'oportunitat d'eixamplar els límits culturals i d'internacionalitzar l'escena catalana és única. No la desaprofitem.

